

THOMAS KAPLAN EN DAPHNE RECANATI HEBBEN NIET ALLEEN 19 REMBRANDTS IN HUN KUNSTCOLLECTIE. HET AMERIKAANSE MILJARDAIRSKOPPEL IS OOK EIGENAAR VAN DE ENIGE VERMEER IN PRIVÉHANDEN. IN HUN WONINGEN IN NEW YORK OF PARIJS HANGT ER NIET ÉÉN OUDE MEESTER OP, MAAR HUN VERMEER IS MOMENTEEL WÉL TE BEWONDEREN OP DE GROTE VERMEER-EXPO IN AMSTERDAM.

MENEER





TEKST:
THIJS DEMEULEMEESTER

CREDIT: THE LEIDEN COLLECTION / THERRY COULON.

VERMEER



BOVEN TIEN VAN DE 28 SCHILDERIJEN OP DE GROTE (EN HOPELOOS UITVERKOCHE) VERMEER-EXPO IN AMSTERDAM KOMEN UIT AMERIKA. MAAR SLECHTS ÉÉN KOMT UIT EEN PRIVÉVERZAMELING: DIE VAN THOMAS KAPLAN EN DAPHNE RECANATI.

‘Als ik de Chinezen kan doen inzien dat Rembrandt geen puur westerse kunstenaar is, is mijn doel bereikt.’

De grootste schat voor een Amerikaanse verzamelaar is een schilderij van Vermeer uit Delft’, schreef The New York Times in 1911. Begin 1900 was Vermeer inderdaad de chouchou van de Amerikaanse industriëlen met een kunstportefeuille. Staalbaron Henry Clay Frick (1849-1919) alleen al had er drie. The Frick Collection leende die – voor het eerst – allemaal uit voor de grote Vermeer-expo in het Rijksmuseum in Amsterdam. Tien van de 28 schilderijen op die (hopeloos uitverkochte) blockbustershow komen uit Amerika. Maar slechts één uit een privéverzameling: ‘Zittende vrouw aan het virginaal’ uit ‘The Leiden Collection’ van het Amerikaanse miljardairkoppel Thomas Kaplan en Daphne Recanati. ‘Vanaf het eerste moment dat ik dat werk zag, op de kijkdagen bij Sotheby’s in 2004, voelde ik Vermeers magie’, zegt Kaplan als we hem in Amsterdam ontmoeten. ‘Het was alsof ik elke noot kon horen die het meisje aan het spelen is. De musicerende vrouw kijkt op van haar klavier en lijkt blij verrast met de onzichtbare gast in de kamer. Je vereenzelvig je meteen met haar.’

Niet dat Kaplan en zijn vrouw nu tot en met 4 juni een gapend gat hebben boven de schouw. De Vermeer hangt zelfs niet op bij het koppel ondernemers-filantropen. Net zomin als hun 19 Rembrandts. Thuis in New York en Parijs wonen ze tussen modern design en hedendaagse kunst. ‘Onze verzameling zien we als een uiteenbibliotheek. Uitsluitend met kunst uit de Gouden Eeuw in Nederland’, zegt Kaplan. Een ruime selectie uit zijn nomadische verzameling hangt nog tot en met 27 augustus in de Amsterdamse Hermitage. En voor die tentoonstelling zijn er wél nog kaartjes.

THE LEIDEN COLLECTION

Het curieuze is: de Kaplans begonnen pas in 2003 te bouwen aan hun The Leiden Collection, genoemd naar Rembrandts geboortestad. In heel korte tijd verwierven ze 250 tekeningen en schilderijen uit de school van Rembrandt en zijn tijdgenoten. Johannes Vermeer, Gerrit Dou, Jan Steen, Frans van Mieris, Gabriël Metsu, Frans Hals, Jan Lievens: zowat alle toonaangevende kunstenaars uit de Nederlandse 17de eeuw zijn ruim vertegenwoordigd. Rembrandt op kop natuurlijk, met maar liefst 17 schilderijen en twee tekeningen, ‘goed voor 40 procent van al zijn werken in privébezit’.

Kaplan heeft veel werk uit de eerste tien jaar van Rembrandts carrière. Zijn monumentale ‘Minerva in haar studeervertrek’, het eerste werk op de expo in de Hermitage, noemt hij ‘de Mona Lisa van The Leiden Collection’. ‘Van Rembrandt hebben we zijn vroegste niet-gesigeneerde werk. Maar ook zijn kleinste werkje, amper 10 bij 8 cm groot’, zegt Kaplan. ‘We hebben meer Rembrandts dan de meeste nationale musea. Natuurlijk zijn er musea die er nog meer hebben dan wij. Maar die deden er 300 jaar over.’

ÉÉN PER WEEK

Nog curieuzer: tussen 2003 en 2007 kochten Thomas Kaplan en zijn vrouw gemiddeld één werk per week. Maar de financiële crisis van 2007-2008 haalde het tempo er wat uit. ‘Ik had verwacht dat er toen veel werken op de markt zouden komen. Maar dat was helaas niet het geval’, zegt Kaplan, die zijn fortuin verdiende met investeringen in edelmetalen en natuurlijke grondstoffen. ‘Toen wij begonnen te kopen, was er relatief veel aanbod en waren er weinig kopers. Ik was toen net veertig, had kapitaal en een smaak voor oude meesters. Een geluk, want met ►



BOVEN ‘ZITTEDE VROUW AAN HET VIRGINAAL’ SCHILDERDE JOHANNES VERMEER TUSSEN 1670 EN 1672. ‘VANAF HET EERSTE MOMENT DAT IK HET WERK ZAG, VOELDE IK VERMEERS MAGIE.’

balanced

bright

beautiful

me

Flint, een echte eyecatcher voor een beeldschone prijs.

Als 2,5-zits al vanaf €3.195. Kom langs in ons Design Center in Brussel of kijk op www.leolux.be

Welcome to you

leolux



leolux.be

Picasso's en Van Goghs had ik nooit zo'n rijke collectie kunnen samenstellen.'

'De fuik' of 'de stofzuiger' was de bijnaam van het verzamelaarskoppel. 'Niet omdat we alles kochten wat ons aangeboden werd, wel omdat veel van de topwerken die toen op de markt waren, bij ons terecht kwamen.'

Dan nog is het wonderlijk dat de Kaplans überhaupt een Vermeer konden kopen. Vóór 'Zittende vrouw aan het virginaal' was het namelijk zeventig jaar geleden dat er nog eens een werk van hem geveild werd. Kaplans Vermeer zat van 1960 tot 2004 in een Belgische collectie, die van baron Frédéric Rolin (1919-2001). Toen diens verzameling in 2004 werd geveild bij Sotheby's kocht de Amerikaanse casinobaas Steve Wynn de Vermeer. 'Op dat moment hadden we zelfs nog geen Rembrandt in The Leiden Collection. Ik ging wel naar de kijkdagen bij het veilinghuis, maar had toen de ambitie of maturiteit nog niet om een Vermeer te kopen.'

Door een twist van het lot kwam het schilderij in 2008 toch bij Kaplan terecht. Omdat zijn casinohotels te lijden hadden onder de financiële crisis wilde Steve Wynn in 2008 enkele werken uit zijn privécollectie verkopen. Onder meer een zelf-

ONDER HET AMERIKAANSE MILJARDAIRSKOPPEL THOMAS KAPLAN EN DAPHNE RECANATI BEZIT MEER REMBRANDTS (HIER HET PIEPKLEINE 'BUSTE VAN EEN BEBAARDE OUDE MAN' UIT 1633) DAN DE MEESTE NATIONALE MUSEA.

portret van Rembrandt, waar Kaplan interesse in had. 'Hij wilde hem lossen, op voorwaarde dat ik er de Vermeer bij kocht. Een koppelverkoop dus', zegt Kaplan. 'Toen ik jaren later bij verzamelaar Steve Cohen op bezoek was, stond ik zijn Gauguin en Van Gogh te bewonderen. "Heb ik gekocht van Wynn", vertelde hij. "Ik wilde er maar één, maar ik moest het andere werk erbij nemen. Ze waren aan elkaar geniet. We've both been stapled.'

Onbesproken is Kaplans Vermeer niet. Aan de authenticiteit van 'Zittende vrouw aan het virginaal' is decennialang getwijfeld. Kunsthistoricus Ben Broos noemde het werk in 1998 nog 'een 20ste-eeuwse imitatie'. Maar recente onderzoeken en publicaties, naar aanleiding van de expo in het Rijksmuseum, namen de twijfels definitief weg.

BRILJANTE CARRIÈRE

Thomas Kaplan (60) was zes jaar toen hij in het Metropolitan Museum in New York voor het eerst overdonderd raakte door een werk van Rembrandt (1606-1669): 'Aristoteles bij de buste van Homerus' uit 1653. 'Ik vroeg mijn moeder elk weekend of ik er opnieuw naartoe mocht', zegt hij. 'Zelfs toen ze me in het New Yorkse MoMA wilde onderdompelen in moderne kunst, bleef ik naar de Rembrandt vragen.'

Familietrips richting het Amsterdamse Rijksmuseum en andere Europese musea scherpten zijn liefde voor de Gouden Eeuw nog meer aan. Na zijn geschiedenisdoctoraat aan de universiteit van Oxford bouwde Kaplan een briljante carrière uit ►

'Verzamelen vond ik lange tijd iets heel materialistisch.'



CREDIT: ANP

The hottest thing in outdoor cooking.



De robuuste Big Green Egg zorgt het hele jaar voor de mooiste en lekkerste gerechten. De smaak is intens en onovertroffen door de hoge kwaliteit van de keramiek. Ontwikkeld door NASA, geproduceerd met veel zorg, aandacht en liefde, volgens de hoogste technische eisen.

Big Green Egg biedt je dan ook een levenslange garantie. Zo geniet je jaar in, jaar uit, van de meest waardevolle momenten met vrienden en familie.

**For this generation and the next,
we are green forever.**



Koken met Jan
Wijnendale 83
9700 Oudenaarde
0475 78 11 20
contact@kokenmetjan.be

Het Buitenhuis
Bevrijdingslaan 157/a
9200 Dendermonde
052 25 61 16
www.hetbuitenhuis.be

als grondstoffeninvesteerder. Maar zijn honger naar kunst bleef, maar niet noodzakelijk om te kopen. ‘Verzamelen vond ik lange tijd iets heel materialistisch. Ik was ervan overtuigd dat oude meesters in museumcollecties hoorden’, zegt hij.

De mindswitch kwam er in 2003, toen hij op een diner naast Sir Norman Rosenthal van de Royal Academy of Arts zat. ‘Als je kunst zou verzamelen, wat zou dat zijn?’, vroeg die aan Kaplan. Uit de discussie die erop volgde, begreep Kaplan dat oude meesters wel degelijk een interessant privéverzamelingsdomein konden zijn. Kort daarna kocht hij zijn eerste oude meester, ‘Portret van Dirck van Beresteyn’ van Gerrit Dou. ‘Sindsdien kopen we alleen portretten, allegorische werken en historiestukken. Geen zeezichten, landschappen of stillevenen. De collectie gaat om mensen.’

ONDER DE RADAR

Dankzij zijn goeie band met tophandelaars als Johnny van Haften, Otto Naumann en Salomon Lilian kon Kaplan belangrijke werken kopen. ‘Tot 2016 verzamelden en ontleenden we in stilte en onder de radar. Maar kunsthistoricus Arthur Wheelock, toen curator van de National Gallery of Art in Washington, overtuigde ons om naar buiten te treden met onze verzameling. Een studiecollectie, noemde hij ze, omdat ze zo specifiek, breed én diep is.’

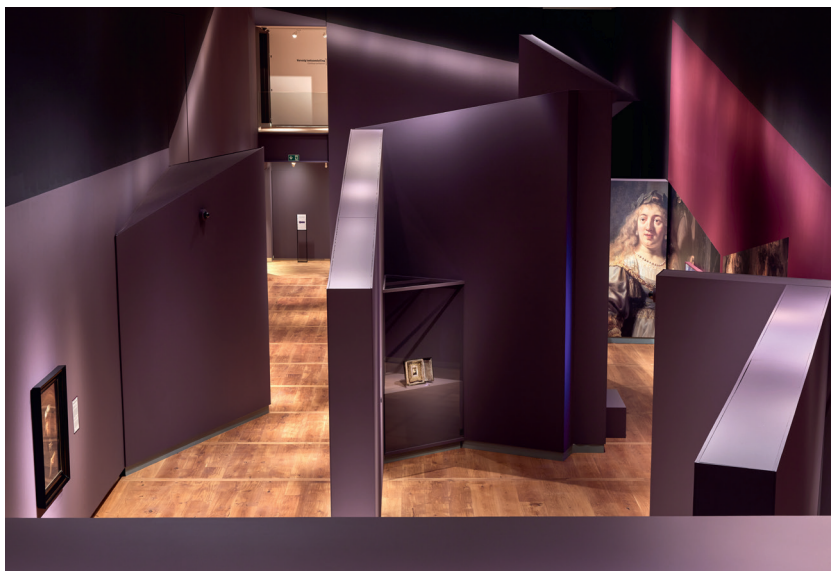
In 2017 reisden de topstukken naar het Parijse Louvre, daarna waren bruiklenen te zien in Shanghai en Peking. Ook in het Louvre Abu Dhabi, de Hermitage in Sint-Petersburg en het Poesjkin Museum in Moskou werden toppers uit The Leiden Collection getoond. ‘Vladimir Poetin heeft Angela Merkel daar nog persoonlijk rondgeleid. We leven intussen in een andere wereld’, zegt Kaplan. ‘De expo was de belangrijkste Russo-Amerikaanse culturele uitwisseling sinds lang. Ik geloof in kunst als bindmiddel tussen mensen, volkeren en naties. Kunst herinnert de mens eraan dat er meer is dat ons verbindt dan verdeelt. Op onze expo’s in Moskou en Sint-Petersburg heb ik hard geprobeerd om mensen bewust te maken van die gedeelde menselijkheid. De reacties waren lovend, maar misschien waren mijn pogingen te vergeefs.’

Het doel van Kaplans rondreizende The Leiden Collection is ook: Rembrandt neerzetten als de ultieme ‘universele artiest’. ‘In zijn werk zit een boodschap van tolerantie, menselijkheid en wederzijds respect. Dat is relevant voor iedereen. Als ik de Chinezen kan doen inzien dat hij geen puur westerse kunstenaar is, is mijn doel bereikt: Rembrandts legacy veiligstellen.’

Maar heeft de wereldberoemde schilder uit Leiden dat wel nodig? Kaplan laat alleszins geen kans onbenut om Rembrandt ‘de belangrijkste schilder uit de geschiedenis’ te noemen. Straffe taal toch voor een historicus. ‘Schrijver André Malraux zei ooit: “Rembrandt heeft de schilderkunst zijn ziel gegeven.” Volgens mij was hij de schilder, tekenaar en etser met de meeste impact op de volgende generaties’, gaat Kaplan voort. ‘Kijk maar naar Goya, Delacroix, Turner, Van Gogh of Picasso. Zijn DNA zit zelfs in het werk van Francis Bacon en Lucian Freud.’

SCHIZOFREEN?

Hoewel de verzameling van de Kaplans landsgrenzen, ideologie en politiek overstijgt, kun je je wel afvragen waarom er momenteel bruiklenen hangen in de Hermitage: van oorsprong een Russische staatscollectie. Is dat niet schizofreen? Kaplan is namelijk de voorzitter van de Aliph Foundation: een organisatie die zich inzet voor de bescherming van cultureel erfgoed in conflictgebieden, zoals Oekraïne. ‘De Hermitage in Amsterdam heeft zich intussen helemaal gedistantieerd van dat Russische moedershuis. De Hermitage was zo’n 250 jaar geleden een poging van



BOVEN BEELD VAN DE HUIDIGE EXPO IN DE AMSTERDAMSE HERMITAGE, MET WERKEN VAN REMBRANDT, GERRIT DOU, JAN STEEN, FRANS HALS EN VELE ANDEREN: ALLEMAAL BRUIKLENIEN UIT THE LEIDEN COLLECTION VAN HET ECHTPAAR KAPLAN.

Catharina de Grote om Rusland een Europese aura te geven. Vandaar dat ze ook een Franse naam koos. Geschiedenis is cyclisch. Ooit komt er in Rusland weer een machthebber die toenadering zoekt tot het Westen.’

Een privémuseum openen rond de collectie, is dat een vergezocht idee? ‘Ik wil me inzetten voor Rembrandt en zijn tijdgenoten. Maar tegelijk ook voor de bescherming van wilde dieren en voor het cultureel patrimonium in oorlogszones. De natuur is een even grote kunstenaar als Rembrandt. De grootste gemene deler tussen een Rembrandt, een tijger en de Syrische stad Palmyra is schoonheid. Daar doe ik het voor’, zegt Kaplan.

‘The Leiden Collection gaat niet om het ego van verzamelaars en hun collectie, vandaar dat ze ook onze naam niet draagt. Mijn geluk hangt niet af van materiële zaken. Ook al krijg je in een mensenleven zo’n collectie wellicht niet meer samen.’

Wat er dan met de collectie moet gebeuren? ‘Eerlijk gezegd, ik weet het nog niet. Als ik ze aan een museum schenk, blijven de werken daar stationair. Is dat dan de beste plek om de legacy van Rembrandt wereldwijd uit te dragen?’ Bezorgt dat dilemma hem stress? ‘In zekere zin wel, maar uiteindelijk is dat een luxe probleem. Wat te doen met je Rembrandts: je kunt dat moeilijk kopzorgen noemen.’ ♦



BOVEN THOMAS KAPLAN ZET ZICH NIET ALLEEN IN VOOR REMBRANDT EN ZIJN TIJDGENOTEN, MAAR EVENGOED VOOR DE BESCHERMING VAN WILDE DIEREN EN DE NATUUR.

‘VERMEER’, T/M 4 JUNI IN HET RIJKSMUSEUM, MUSEUMSTRAAT 1 IN AMSTERDAM. DE EXPO IS HELEMAAL UITVERKOCHT. RIJKSMUSEUM.NL
‘REMBRANDT EN TIJDGENOTEN, HISTORIESTUKKEN UIT THE LEIDEN COLLECTION’, T/M 27 AUGUSTUS IN DE HERMITAGE, AMSTEL 51 IN AMSTERDAM. HERMITAGE.NL
THELEIDENCOLLECTION.COM

SABATO	March 24, 2023	Thijs Demeulemeester
American Billionaire Couple Has the Only Vermeer in Private Hands		
<p data-bbox="203 388 1347 493"><i>In addition to nineteen Rembrandts, the American billionaire couple Thomas Kaplan and Daphne Recanati also own the only Vermeer in private hands. You can now admire their Vermeer at the Vermeer exhibition in Amsterdam.</i></p> <p data-bbox="203 567 1421 997">“The greatest treasure for an American collector is a painting by Vermeer from Delft,” wrote The New York Times in 1911. In the early 1900s, Vermeer was indeed the chouchou of the American industrialists with an art portfolio. Steel baron Henry Clay Frick (1849-1919) alone had three. The Frick Collection loaned them all - for the first time - for the big Vermeer exhibition at the Rijksmuseum in Amsterdam. Ten of the 28 paintings on that (hopelessly sold-out) blockbuster show come from America. But only one from a private collection: “Young Woman Seated at a Virginal” from “The Leiden Collection” by American billionaire couple Thomas Kaplan and Daphne Recanati. “From the first moment I saw that piece, on the viewing days at Sotheby’s in 2004, I felt Vermeer’s magic,” Kaplan says when we meet him in Amsterdam. “It was like I could hear every note the girl is playing. The music-making woman looks up from her keyboard and seems pleasantly surprised by the invisible guest in the room. You immediately identify with her.”</p> <p data-bbox="203 1018 1404 1123">Not that Kaplan and his wife have a gaping hole above the fireplace now until June 4. De Vermeer does not even hang in the couple of entrepreneurs-philanthropists’ home. Neither do their nineteen Rembrandts.</p> <p data-bbox="203 1144 1388 1291">They live among modern design and contemporary art at home in New York and Paris. “We think of our collection as a lending library. Exclusively with art from the Golden Age in the Netherlands,” Kaplan says. A wide selection from his nomadic collection will hang at the Amsterdam Hermitage until August 27. And there are still tickets for that exhibition.</p> <p data-bbox="203 1354 511 1396">The Leiden Collection</p> <p data-bbox="203 1417 1412 1669">The curious thing is: the Kaplans only started building their The Leiden Collection in 2003, named after Rembrandt’s hometown. In a very short time, they acquired 250 drawings and paintings from the school of Rembrandt and his contemporaries. Johannes Vermeer, Gerrit Dou, Jan Steen, Frans van Mieris, Gabriël Metsu, Frans Hals, Jan Lievens: almost all leading artists from the Dutch seventeenth century are amply represented. Rembrandt is in the lead, of course, with no less than seventeen paintings and two drawings, “accounting for forty percent of all his pieces in private ownership.”</p> <p data-bbox="203 1690 1421 1816">Kaplan has many pieces from the first decade of Rembrandt’s career. He calls his monumental “Minerva in Her Study,” the first piece at the exhibition in the Hermitage, “the Mona Lisa of The Leiden Collection.” “We have Rembrandt’s earliest unsigned work. But also his smallest work, barely ten by eight centimeters in size,” Kaplan said. “We have more Rembrandts than</p>		

most national museums. Of course, there are museums that have even more than we do. But it took them three hundred years.”

One a Week

Even more curious: between 2003 and 2007, Thomas Kaplan and his wife bought an average of one piece a week. But the financial crisis of 2007-2008 slowed things down a bit. “I had expected that a lot of pieces would come onto the market at that time. But unfortunately, that was not the case,” said Kaplan, who made his fortune investing in precious metals and natural resources. “When we started buying, there was a relatively high supply and few buyers. I was just forty then and had capital and a taste for old masters. I was lucky because I could never have put together such a rich collection with Picassos and Van Goghs.”

“The Funnel” or “The Vacuum Cleaner” was the nickname of the collecting couple. “Not because we bought everything that was offered to us, but because many of the top pieces that were on the market at the time ended up with us.”

Then again, it is miraculous that the Kaplans could buy a Vermeer at all. Indeed, before “Young Woman Seated at a Virginal,” it had been seventy years since another of his pieces had been auctioned. Kaplans' Vermeer was part of a Belgian collection from 1960 to 2004, that of Baron Frédéric Rolin (1919-2001). When his collection was auctioned at Sotheby's in 2004, American casino boss Steve Wynn bought the Vermeer. “At that time, we didn't even have a Rembrandt in The Leiden Collection. I did go to the viewing days at the auction house but did not have the ambition or maturity at the time to buy a Vermeer.”

Through a twist of fate, the painting did end up with Kaplan in 2008. Because his casino hotels suffered from the financial crisis, Steve Wynn wanted to sell some of the pieces from his private collection in 2008. Among them was a self-portrait by Rembrandt, which Kaplan was interested in. “He wanted to release it on the condition that I bought the Vermeer with it. So a tie-in sale,” Kaplan says. “When I visited collector Steve Cohen years later, I found myself admiring his Gauguin and van Gogh. “I bought them from Wynn,” he told me. I only wanted one, but I also had to take the other piece. They were stapled to each other. We've both been stapled.”

Kaplan's Vermeer is not irreproachable. The authenticity of “Young Woman Seated at a Virginal” was doubted for decades. Art historian Ben Broos called the piece “a twentieth-century imitation” as recently as 1998. But recent research and publications following the exhibition at the Rijksmuseum definitively dispelled the doubts.

Brilliant Career

Thomas Kaplan (60) was six years old when he was first overwhelmed by a piece by Rembrandt (1606-1669) at the Metropolitan Museum in New York: “Aristotle with a Bust of Homer” from 1653. “I asked my mother every weekend if I could go there again,” he says. “Even when she wanted to immerse me in modern art at New York's MoMA, I kept asking about the Rembrandt.”

Family trips to the Amsterdam Rijksmuseum and other European museums increased his love for the Golden Age even more. After completing his history doctorate at Oxford University, Kaplan built a brilliant career as a commodities investor. But his hunger for art remained, but not necessarily to buy. “For a long time, I thought collecting was something very materialistic. I was convinced that old masters belonged in museum collections,” he says.

The mind switch came in 2003 when he sat beside Sir Norman Rosenthal of the Royal Academy of Arts at a dinner party. “If you were to collect art, what would it be?” the latter asked Kaplan. From the ensuing discussion, Kaplan understood that old masters could indeed be an interesting private collecting domain. Soon after, he bought his first old master, “Portrait of Dirck van Beresteyn” by Gerrit Dou. “Since then, we only buy portraits, allegorical works, and history pieces. No seascapes, landscapes or still lifes. The collection is about people.”

Under the Radar

Thanks to his good relationship with top dealers such as Johnny van Haeften, Otto Naumann, and Salomon Lilian, Kaplan was able to buy important pieces. “Until 2016, we collected and borrowed silently and under the radar. But art historian Arthur Wheelock, then curator of the National Gallery of Art in Washington, convinced us to go public with our collection. He called it a study collection because it is so specific, broad, and deep.”

In 2017, the masterpieces traveled to the Louvre in Paris, after which, on loan, they were on view in Shanghai and Beijing. Top pieces from The Leiden Collection were also displayed at the Louvre Abu Dhabi, the Hermitage in St. Petersburg, and the Pushkin Museum in Moscow. “Vladimir Putin still personally showed Angela Merkel around there. Meanwhile, we live in a different world,” Kaplan says. “The exhibition was the most important Russian-American cultural exchange in a long time. I believe in art as a binding agent between people, tribes, and nations. Art reminds people that there is more that unites us than divides us. At our Moscow and Saint Petersburg exhibitions, I tried hard to make people aware of that shared humanity. The reactions were enthusiastic, but perhaps my efforts were in vain.”

The purpose of Kaplan’s itinerant The Leiden Collection is also: To portray Rembrandt as the ultimate “universal artist.” “There is a message of tolerance, humanity, and mutual respect in his pieces. That is relevant to everyone. If I can make the Chinese understand that he is not a purely Western artist, my goal will have been achieved: Securing Rembrandt’s Legacy.”

But does the world-famous painter from Leiden really need that? Kaplan certainly does not miss an opportunity to call Rembrandt “the most important painter in history.” Bold language for a historian. “Writer André Malraux once said: ‘Rembrandt has given painting its soul.’ In my opinion, he was the painter, drawer, and etcher with the most significant impact on generations to come,” Kaplan continued. “Just look at Goya, Delacroix, Turner, van Gogh or Picasso. His DNA is even in the work of Francis Bacon and Lucian Freud.

Schizophrenic

Although the collection of the Kaplans transcends national borders, ideology, and politics, you may wonder why there are currently loans in the Hermitage: originally a Russian state collection. Is that not schizophrenic? In fact, Kaplan is the chair of the Aliph Foundation: an

organization dedicated to protecting cultural heritage in conflict areas such as Ukraine. “Meanwhile, the Hermitage in Amsterdam has completely distanced itself from that Russian mother house. Some 250 years ago, the Hermitage was Catherine the Great’s attempt to give Russia a European aura. Hence, she also chose a French name. History is cyclical. One day there will be a ruler in Russia who seeks rapprochement with the West.”

Is opening a private museum around the collection a far-fetched idea? “I want to dedicate myself to Rembrandt and his contemporaries. But at the same time, also for the protection of wild animals and for the cultural heritage in war areas. Nature is as great of an artist as Rembrandt. The greatest common denominator between a Rembrandt, a tiger, and the Syrian city of Palmyra is beauty. That is what I do it for,” Kaplan says.

“The Leiden Collection is not about the ego of collectors and their collection, which is why it does not bear our name either. My happiness does not depend on material things. Even though you may not get such a collection together in a lifetime.”

So what should be done with the collection? “Honestly, I do not know yet. If I donate them to a museum, the pieces will remain stationary there. Is that the best place to propagate Rembrandt’s legacy worldwide?” Does that dilemma cause him to stress? “In a way, yes, but ultimately that’s a luxury problem. What to do with your Rembrandts: you can hardly call that a headache.”